

לשמוע בקול האבא

הרב שמחה צירקינד

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

בעמדתו, הוא סיפר לי על השיחה שהייתה לו עם הרבי:

"האם תרשה לבנך להמשיך את לימודי התורניים במונטריאול?", שאל הרבי.

"הנטייה שלי היא לא לאפשר לו זאת", ענה אבי, "משום שכאשר בני ימצא הרחק מן הבית, הוא לא יוכל לעזור לנו, ולא יוכל לקיים את מצוות כיבוד אב ואם".

"ובכן", השיב הרבי, "אם אתה תורה לבנך לנסוע ללמוד במונטריאול, והוא ימלא את בקשתך, אזי בכך הוא יקיים מצוות כיבוד הורים".

"לפי האופן שבו אתם מציגים זאת", אמר אבי לרבי, "איך אוכל לסרב?"

כך קרה שנסעתי ללמוד בישיבת חב"ד במונטריאול, שם למדתי במשך שבע שנים. במהלך אותן שנים, התכתבתי עם הרבי לעתים קרובות, תוך שאני מגלה לפניו את אשר על לבי, ומבקש את עצותיו.

אני נזכר שפעם אחת כתבתי ושאלתי כיצד להתמודד עם תופעה של מחשבות זרות מטרידות. על כך ענה לי הרבי, "ידוע כי מעט אור דוחה הרבה מן החושך. ממילא, אם תהיה שקוע בלימוד התורה - גמרא ותניא - ותדע לחזור קטעים מתוכם בעל פה, אזי לא יפריעו לך המחשבות המבלבלות".

בהזדמנות אחרת, שאלתי את הרבי האם ראוי לעשות מעשים טובים מתוך כוונה להשיג תועלת אישית. הרבי ענה, "זכור כי פעמים רבות מעוניין היצר הרע למנוע אותך מעשיית מעשים טובים, על ידי כך שטוען כי כל מה שאתה עושה הוא למען תועלת אישית, ולא לשם שמים. כך הוא מצליח למנוע אותך

»

ולדתי בשכונת קווינס, בניו יורק, והתחנכתי בבתי ספר של חב"ד בניו יורק ובפיטסבורג. בשנת תשט"ו (1956), אחרי שסיימתי את לימודי בבית הספר התיכון, התייעצתי עם הרבי באשר להמשך צעדי, והרבי המליץ לי לעבור ללמוד בישיבה הגבוהה של חב"ד במונטריאול.

אולם, אבי התנגד להמשך לימודי התורניים, משום שרצה שאעבוד לצדו בעסקיו. הוא ניהל חנות איטליז קטנה, ולא יכול היה להרשות לעצמו להעסיק עובדים, ולכן הוא מאוד רצה שאשאר לעזור לו.

בעקבות הספק שהתעורר, הלך אבי לשוחח על הנושא עם הרבי, וכאשר הוא חזר, הוא שינה את דעתו מן הקצה אל הקצה. למעשה, הוא אמר לי שישמח מאוד אם אסע ללמוד בישיבה במונטריאול.

כאשר חקרתי אותו בקשר למהפך המדהים הזה

אחרי שהתמקמנו במקום החדש, נהגתי לשלוח לרבי דו"חות שבועיים בקשר להתקדמות העניינים בישיבה שהקמנו, והיינו מקבלים תשובות שבהן עודד הרבי את המאמצים שלי.

אחרי שהייה של קרוב לארבע שנים בטוניסיה, פרצה מלחמת ששת הימים, והחיילים הטוניסאים גויסו להצטרף ללחימה נגד ישראל. זה היה זמן מתוח מאוד עבור היהודים - וגם עבורי באופן אישי, במיוחד אחרי שנודע לי כי קיים נגדי חשד כאילו אני מרגל. שאלתי את הרבי מה לעשות, והוא הורה לי לעזוב בהקדם האפשרי ולקחת אתי גם את בני משפחתי. ארזנו את מעט המטלטלין שהיו ברשותנו, ושבנו לניו יורק. כעבור כשנה, התמונתי לשמש שליח של הרבי בקוויבק, קנדה, שם אני נמצא מזה חמישים שנה כמעט, מסייע לבנות את הנוכחות החב"דית בעיר.

אני חש שהייתה לי זכות מיוחדת בכך שהרבי הדריך אותי במהלך הניסיונות והתהפוכות השונים שעברו עלי, והקדיש זמן להתייחס לכל מה שהציק לי ולהשיב על כל שאלותיי.

הרב שמחה צירקינד (תרח"צ-תשע"ה, 1938-2015), שליח חב"ד וותיק בקוויבק, קנדה, היה גם מעורב בעבודתה של "הקרן לפיתוח שעל ידי מחנה ישראל". הוא רואיין במונטריאול, בחודש שבט, תשע"א (2011).

מכל עשייה שהיא. לכן, עליך לזכור תמיד את שלימדו חז"ל, 'לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה - בא לשמה'. המשך לשאוף להשתפר, אך בינתיים, אל תימנע מעשיית טוב רק משום שאולי חסרה לך הכוונה הראויה".

היה שלב מסוים שבו התמודדתי עם שאלות באמונה, ובאחת הפעמים שנכנסתי לרבי ל'יחידות' אישית, שיתפתי אותו בכך. הרבי הגיב ואמר, "כאשר תצא מחדר זה, רד למטה לבית המדרש הגדול ושוחח שם עם החסידים המבוגרים שיצאו מרוסיה על אודות מה שהם עברו. תגלה שעל אף הסבל והניסיונות הרבים שהיו מנת חלקם, לא התערערה אמונתם כהוא זה. סיפורים אלו יעניקו לך כוח להתגבר על ספקותיך האישיים".

בשנת תשכ"ג (1963) התחתנתי, ונשלחנו על ידי הרבי לטוניסיה, כדי שאשמש שם כמחנך. אף שלא חשתי מוכן כראוי לשליחות, הייתי מצויד בעצתו של חותני, הרב סעדיה ליברוב, שבעצמו שימש כשליח של הרבי למרוקו. הוא סיפר לי שלפני שנסע לראשונה להתחיל בשליחות, הציג בפניו הרבי שאלה: "מה אתה מביא אתך לצפון אפריקה? הקהילה הספרדית במרוקו מורכבת מיהודים יראים ושלמים וחרדים לדבר ה', אם כן, מה יש לך להציע להם?" אחר כך, ענה הרבי בעצמו על שאלתו: "תוכל להציע להם חום והבנה. תוכל לשמש עבורם דוגמה אישית למסירות שאליה מחנכת החסידות. וכך תצליח בשליחותך".

תכננתי למלא את ההוראה הזו כמיטב יכולתי.

ביום שבו נסענו, באתי לפגוש את הרבי, והוא הרעיף עלי ברכות רבות לקראת נסיעתנו ולהצלחת מילוי המשימה המוטלת עלי. הוא גם שלח מניין של בחורי ישיבה שילוו אתנו לשדה התעופה. אני עדיין זוכר את המחזה, כיצד הרבי עומד על המדרגות מחוץ ל-770 ומביט אחרינו עד שנעלמנו באופק. הסתובבתי וראיתי את הרבי ניצב על המדרגה העליונה, כאשר קצות הקפוטה שלו מתנפנפים הלוך ושוב ברוח המנשבת. זו תמונה שחקוקה בזיכרוני ושאותה לעולם לא אשכח.

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ז — הרבי אמר שהאורחים שהגיעו לבלות את חודש החגים במחיצת הרבי, ילכו להתוועד ולשמוח בכל ערי ניו יורק במשך ימי חול המועד.¹ י"א בתשרי

< תשמ"א — הרבי ייסד את ארגון הנוער 'צבאות השם', וביאר בארוכה כמה וכמה הוראות שאפשר ללמוד מהצבא לענייני תורה ומצוות.² י"ט בתשרי

1 תורת מנחם, חלק י"ח, עמ' 72
2 שיחות קודש תשמ"א, עמ' 177

לע"נ

הרה"ח הרה"ת ר' שמחה ירחמיאל בן ר' מרדכי שכנא צירקינד שליח כ"ק אדמו"ר זי"ע יותר מיובל שנים במדינת טוניס ומאנטרעאל, קאנאדא נלב"ע ליל ש"ק פ' פנחס כ"ד תמוז תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה. ע"י משפחתו הרה"ת ר' שלמה יהודה הלוי ומרת שטערנא שרה ליצמאן מאנסי, ניו יורק

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015